

POLYSKAĆ (2) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

praes 3 sg połyskają (1). ◊ *part praes act* połyskając (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

Błyszczec, łsnic (2) :

połyskać czym (1): *KochMon* 33 *cf Przen.*

Przen (2) :

połyskać czym (1): twoj cie woła Paris nażyczliwszy, W marmurowej łóżnicy pod pięknym namiotem Jedwabnym, połyskając gładkością i złotem. *KochMon* 33.

Szereg: »świecić się i połyskać« (1): Ktore [słowo Boże] iest/ iáko probierny kámień ná złoto/ ku rozeznániu rzeczy Boskich od rzeczy ludzkich/ gdzie/ ácz lię częfto ludzkie świecą y połyskáią [możliwa też lekcja: się ... połyskają]/ iákoby Boskimi miály być: á Boskie zaś iáko przyprofzone y śmiáde leżą *CzechEp* 233.

Synonimy: *błyszczec, błyszczec się, iskrzyć się, jaśnieć, jaśnieć się, łsknąć się, łsknic się, łsnąć, łsnąć się, łsnic się, łsniec, łsniec się, łszczyć, łszczyć się, migotać się, skrzyć się, świecić się.*

Formacje współrdzenne cf ŁYSKAĆ.

Cf **POLYSKANIE**